

החלטות ומבחנים

איחולים בשמו של אלוהים. אני מביאכם את ברכות האל.

חברי היקרים, אהבתו של אלוהים חודרת לבריאה כולה. זהו כוח חי, קרן שפוגשת את עצמה בסיבוב נצחי, כי כל דבר רוחני חייב לנוע בשלמות מעגלית. כל היצורים מצויים בחיפוש אחר פעימת אהבה עוצמתית זו במודע או שלא במודע. הכמיהה לחוש אהבה זו מושכת, מדרבנת בני אדם ורוחות. בהתאם למצב התפתחותם הם יבינו כמיהה זו, יסיקו מסקנות, וילכו עד הסוף ברצונם ובמחשבותיהם. או שלא יפרשו כהלכה רגשות אלו ויאפשרו לכוח מניע לפעול באמצעותם ואף להוביל אותם לטעויות. אי הבנת טבען האמיתי של התחושות והחיפוש, תגרום לאדם לחפש מטרות שווא והגשמות כוזבות. עם זאת, המגיעים לשלב התפתחות, בו הם כבר מבינים מהן אכן תחושות הכיסופים הבלתי מוסברות עד כה, עשו צעד גדול. הם ידעו לאיזה כיוון ללכת. כך תהיינה פחות טעויות ואי הבנות בנוגע לכוחות הנפש העצמיים והודעותיהם תתורגמנה באופן נכון.

האהבה את אלוהים, הכמיהה לאלוהים, היא הכוח המניע כל אדם. גם מי שטרם מצאו את אלוהים, או שמאמינים שהם אינם מאמינים באלוהים, מחזיקים זרמים חזקים אלה בנשמתם. אלו שחווים מהפך מוחלט בהתפתחותם הרוחנית ומזהים את אלוהים בתודעתם, נכנסים לחיים חדשים. זה יכול לקרות במהלך אותו גלגול. הפוסע דרך דלת זאת כבר חי בעולם קל יותר, אך עם זאת יש עוד שערים רבים שיש לעוברם.

החיים על פני האדמה הזאת אינם מובנים לרוב האנשים. הם אינם יכולים להכיר במשמעותם ובתכליתם משום שהם רואים רק באמצעות עיני הבשר שלהם. הקשר לעייניהם הרוחניות טרם נוצר. הכל נראה משם כך חסר משמעות -- יגונם, בדידותם, התנסויותיהם. אבל כשאתם מבינים שחיים אלו הנם אחת מיני תקופות רבות, טבעת אחת מתוך שרשרת ארוכה, תחילה תחושו ומאוחר יותר תבינו בצורה מלאה יותר ויותר, את הקישורים. אז תחדל מטרתכם מהיות אושר מידי ע"י הגשמת כל משאלה ומשאלה בקיום הנוכחי. במקום זאת, תכוונו חזונכם אל הכוליות (whole). כך תוכלו לשאת את החסכים בחיים אלה. וכך תוכלו לעבור את המבחנים ולמלא אחר התנאים הנדרשים לכניסה למצב קיום גבוה יותר, אושר קבוע ששום כוח חיצוני לא יוכל לבטלו.

אני רוצה לדבר עכשיו על קבוצת האנשים שחצו את הסיפים הראשונים, שכבר הכירו באמיתות יסוד אלה. לעתים קרובות אנשים כאלה אינם מתקדמים כפי שיכולים היו. ככלות הכל, כמה מהר כל אינדיבידואל ימשיך בדרכו נובע מרצונו החופשי. אחד עשוי רק להיסחף ויהא עליו להתגלגל פעמים רבות כדי להתגבר או למלא דבר אחד, לחוות זאת שוב ושוב. אחרים, שהכירו באמיתות יסוד אלה, יפעלו באופן שונה ויכוונו עצמם להתקדמות רוחנית -- ואין בכך נסיגה מבעיות ארציות. להיפך: בעיות ארציות ורוחניות

קשורות באופן הדוק. בעיה ארצית היא למעשה ביטוי של בעיה רוחנית ספציפית. ההבדל מתבטא רק באיך מגיע הפתרון, מאיזו נקודת תצפית. רק כשפותרים את הבעיה ברמה הרוחנית, ניתן למצוא את הפתרון הארצי האמיתי שלה.

לעתים קרובות אנו רואים שאנשים יודעים דבר זה או אחר, אבל אינם תופסים עדיין את הקישורים בתוך עצמם. הם עדיין מחפשים אחר אלוהים ואחר ידע מחוץ לעצמם, למשל באמצעות הגדלת הידע החיצוני שלהם -- דבר שלכשעצמו הוא טוב, אבל אינו מספיק. חייב להיות איזון מתמשך. הידע הנרכש חייב תמיד להיות מיושם ברמה אישית, מעוכל ומוערך בפנים, כך שתוצר הרמוניה. להשיג התקדמות אמיתית, עליכם לצמוח משני הצדדים. עליכם לרכוש ידע חיצוני חדש לאחר שהישן כבר שולב ונטמע בפנים. אסור שהידע ישאר תיאורטי. עליו להיות מיושם בתרגול ולהכות שורש בחייכם האישיים. לכן כל אדם צריך להרחיב את הידע שלו או שלה על טבעה האמיתי של הבריאה ושל החוקים הרוחניים. אך הידע החיצוני הוא רק חלק אחד, שאין לקחתו כמכלול. ללא החלק האחר, ההטמעה הפנימית, לא יכולה להיות הרמוניה בהתקדמות שלכם, לא תהא הגשמה עצמית ולכן, למעשה, אין כל התקדמות.

עליכם להכיר את עצמכם, לטפל בעצמכם, לבחון את עצמכם, ולרכוש את המשמעת הנחוצה כדי להתגבר על ההתנגדות שהיא כה קשה בהתחלה. עליכם להתבונן בעצמכם בכל הנקודות שמחמיאות לכם ושאתן כה קל להונות את עצמכם. אז עליכם להשליך אותן או לתקן. עבודה זו היא מיוחדת, שונה עבור כל אחד ואחד מכם, ועדיין רובה דומה, או אף יכולה להיות זהה. כשאנו מדברים על התקדמות רוחנית של האדם אנו מתכוונים למשהו מאוד אינדיבידואלי לכל אחד מכם. ואתם, יקירי, עליכם לחפש בעצמכם ולשאול: "איזה חלק נסתר שלי עדיין אינו מגיב בהתאם למציאות הבלעדית, לחוקים הרוחניים, גם אם רק ברמה עדינה, פנימית? היכן אני חסר בהירות בקשר לדברים מסוימים בעצמי?"

בדיקה עצמית כזו צריכה להתרחש כל הזמן. אז תהיו מסוגלים לנטרל את מה שעדיין אינו נכון בתוכם, כדי שתהפכו מאושרים יותר. עליכם להיות בהירים לגבי אלו מכשולים יש בכם, וכדי להשיג בהירות אתם זקוקים לחיפוש פנימי וגם לרצון ומאמץ פנימיים ואמיתיים. אם חסר לכם אושר בתחום כלשהו, אתם יכולים להיות בטוחים שהחוסר קשור ישירות לחסימה פנימית מסוימת. לו רצונותיכם היו פשוט ניתנים לכם מבלי שהסרתם קודם לכן את המכשולים הפנימיים, לא הייתם נעשים מאושרים באמת לעולם. לא תוכלו לבנות אושר בר קיימא; הוא יהיה חייב להימוג. רק כשכבר תבססו הרמוניה פנימית, מערכת יחסים עם אלוהים בה חוקיו הושגו בתוכם, תהא נשמתכם בוגרת מספיק כדי להגיע למלוא האושר.

אנשים תוהים לעתים קרובות על תקשורת עם עולמו של אלוהים. "כן", הם אומרים, "אנחנו די מאמינים שתקשורת כזו אפשרית, אבל מה משמעותה עבורנו? לשם מה אנו צריכים אותה?" תשובתי היא שתקשורת כזו יכולה לתת לכם את אחד החלקים הנדרשים להמשך התפתחותכם, היינו קבלה מבחוץ. יתר על כן, היא נותנת רמזים, עזרה וכיוון לחיפוש, גילוי ויישום הידע החיצוני לבעיות הפנימיות, שהם החלק ההכרחי השני של ההתפתחות. לשם כך אתם זקוקים לעידוד מתמיד, חוזק וברכה, בנוסף לעזרה מאוד ספציפית, קונקרטיית. וגם זאת, יכולה להינתן באמצעות תקשורת רוחנית. תמיד היו כמה בני אדם חכמים, יוצאי דופן, אליהם אחרים יכולים להיות מונחים. גם במקרים אלה, בדיוק כמו לגבי מדיום, עולמו של אלוהים פעיל באופן ישיר. במקרה זה האדם המסוים הוא מכשיר של עולמו של אלוהים. במקרה אחד ההשפעה

היא באמצעות השראה, ובאחר היא פועלת ישירות. אבל העזרה מבחוץ, בכל דרך שהיא, היא אלמנט חשוב שבלעדיו לא תוכלו לצמוח. אתם יכולים להשתמש בידע שנרכש כחומר גלם, כאבני הבניין, באמצעותם תבנו את חייכם בדרככם שלכם.

בהרצאתי האחרונה נגעת בקצרה בנושא של קבלת החלטות. נשאלתי כיצד אפשרי לדעת תמיד מהי הפעולה הנכונה. זה אחד הדברים שעליכם ללמוד, למרות שלפעמים זה נראה קשה. אנשים רבים יכולים לקבל החלטות ברמה החיצונית, אם כי חלקם אינם יכולים לעשות אפילו זאת. בכל אופן, מספר רב של אנשים אינו יכול לקבל את ההחלטות הפנימיות. הזרמים הרגשיים והתגובות הרגשיות הפנימיות שלהם, הופכים אותם לחסרי כל יכולת להחלטות פנימיות והם אף לא יודעים זאת כי התהליך חבוי. רק כאשר הם מתחילים להעריך את מניעיהם ורגשותיהם הכמוסים ביותר, הם מבינים מה שקרה ואז הם יכולים להתחיל לקבל החלטות פנימיות. חוסר היכולת לקבל החלטות פנימיות מבטאת עצמה לא רק בבעיות שנראות קשורות ישירות לאנשים אחרים, אלא יותר מכך בעמדות הפנימיות, ברגשות ובתגובות.

לעתים קרובות אלו שאינם מחליטים הם אותם ששואפים בכנות לעקוב אחר כמיהת נשמתם. למרות שהם באמת רוצים לעשות את הנכון והצודק, הם נרתעים מעשיית משהו כי יתכן וזה לא ימצא חן בעיני אלוהים. הם פוחדים מעשייה שגוייה ולכן אינם עושים דבר. הם אינם מבינים שאי קבלת החלטה, גם היא קבלת החלטה. העולם, ומה שאתם מכנים זמן, לעולם אינם עומדים במקום. הכל נמצא בזרם החיים, ולכל מה שתעשו, כולל לאי עשייה, יש תוצאה. כשאתם נמנעים מקבלת החלטה, זה אומר שעדיין לא מצאתם את המפתח לנשמתכם. אתם חיים, סביר שבלי להיות מודעים לכך, בפחד. אינכם לוקחים פיקוד על ספינתכם, מתוך אמונה ותקווה -- שוב שלא במודע -- שאלוהים או הגורל יחליטו בשבילכם. זה יכול לקרות מדי פעם, אבל באופן כללי, עולמו של אלוהים אינו רשאי להתערב, שכן אחד מהדברים שעליכם ללמוד הוא לקחת אחריות על החלטותיכם. עליכם ללמוד לחדור מבעד לענן השחור שמסתיר את האמת ויוצר בלבול. עליכם לעשות זאת בכוחותיכם שלכם, במאבק הרוחני שלכם, במודעותכם ההולכת וגוברת.

השאיפה להתגבר על התנגדותכם היא הדרך היחידה כדי לחדד את ראייתכם הרוחנית. רק בדרך זו תוכלו לתפוס את מה שקיים בנפשכם, כמו גם בסביבתכם. עליכם ללמוד להעריך אפילו מצבים מורכבים מאוד, ולהבין מה מונח על כף המאזניים הן עבורכם והן עבור אחרים. עליכם ללמוד להשיג את המקסימום עבור התפתחותכם הרוחנית והטיהור שלכם באמצעות פתרון בעיות שהיו בלתי פתורות עד כה. עליכם להתמודד עם בעיות, במקום להמנע מהן כמו בת יענה הטומנת את ראשה בחול.

אם, לאחר שנדרשתם לבעיה, אתם מגיעים למסקנה שאין אתם מסוגלים עדיין לקבל החלטה כי אינכם מסוגלים עדיין לתפוס לאיזה כיוון לפנות, אתם נמצאים במצב שונה לחלוטין. אז תוכלו לבקש מאלוהים השראה וידע וכך להיות מוכנים לקבל אותם ולפעול בהתאם. ההכרה הנדרשת תגיע אליכם כשהכנתם עצמכם באמצעות מאמצים אתם. דבר אחד הוא להימנע מהחלטה, לטשטש כל מה שמתייחס אליה, ולהתרחק מהבעיה לחלוטין. דבר אחר לגמרי הוא לשאוף לאמת וביודעין ומרצון להחליט שלא לקבל החלטה עד, שלאחר מאמץ אישי נוסף, תהיו מוכנים לאמץ את הכיוון הנכון. וכאשר היא באמת ההחלטה הנכונה, אף לא צל של ספק יוותר בכם. התוצאה תהיה שלום פנימי והרמוניה ההולכים וגוברים בנשמתכם. רק בדרך זו תוכלו להפוך לקברניט של ספינתכם.

אתם יכולים לזהות את האמת הטהורה של מצב כלשהו ולדעת מה אמורה להיות הפעולה הנכונה עבורכם, אבל רק אם אתם מוותרים על כל המסכות המחמיאות, על כל מה שמזין את השאננות ומפתה אתכם לדרך ההתנגדות המועטה ביותר. כשאנשים חיים כל חייהם תוך המנעות מקבלת החלטות, תיווצרנה תגובות ותגובות שרשרת. נוצרת צורה רוחנית שתגרום לכך שיהיה זה קשה עוד יותר בחיים הבאים להתיר את הקשרים וללמוד לקבל החלטות. לכן אתם שמקבלים מילים אלה, עליכם להרהר (contemplate) בהם היטב. הבינו שהימנעות מקבלת החלטות תגרום נזק רב, לא רק בעניינים רוחניים, אלא גם בארציים גרידא. זה כך גם מנקודת מבטו של האגו האנוכי שלכם, כפי שתראו לאחר שתגיעו אל מעבר לקוצר הראות שלכם. עליכם לבנות את אושרכם שלכם על ידי הליכה מלאה בעקבות החוקים הרוחניים. ללא החלטה זו לא יכולה להיות כל תועלת.

ועתה, האם ישנן אילו שאלות?

שאלה: הנפשות בספירות הנמוכות אמורות לסבול כאב רב. איך יתכן, אם כך, שלוציפר, הגרוע מכל הרוחות הרעות, אינו נראה כסובל? האם זה צודק?

תשובה: בני אדם חושבים תמיד שאין דבר גרוע מכאב. אך יש משהו יותר גרוע, השלב שלפני שנפש מסוגלת לחוש כאב. כשאתם מרגישים כאב, אתם כבר צעד אחד קרוב יותר לאלוהים. אני רוצה להסביר לכם זאת, כך שתוכלו לחוש בהדר הבריאה, ולראות כיצד על הכוחות האפלים לשחק בסופו של דבר לידי אלוהים.

אתן לכם את הדוגמא הבאה: ללוציפר עוזריו שלו; גם בממלכתו היררכיה של ישויות חזקות יותר ופחות. אם עוזר חזק נכשל במשימה שהוקצתה לו -- אולי להרתיע אדם מללכת בדרכו לאלוהים, כי האדם השתמש ברצונו החופשי לעמוד בפיתוי -- הוא יאבד יותר ויותר מכוחו, עד שהוא עצמו יעונה על ידי רעיו הרוחות הרעות. ומי שמוצא עצמו בכאב גדול חייב להתקרב לאלוהים, שכן אז הצורך שלו באלוהים גדול ביותר. לפיכך, ככל שהוא שוקע "נמוך יותר" בספירות האפלות, הוא עולה "גבוה יותר" למעשה. ככל שהוא רחוק יותר מכאב, חוסר ההרמוניה הפנימית גדול יותר, ולוציפר הוא חוסר ההרמוניה הגדול ביותר. ככל שחוסר ההרמוניה גדול יותר, יהא על הזרמים הפנימיים ליצור הרמוניה בעוצמה רבה יותר. זה ממשיך כך עד שישויות כאלה מגיעות לנקודה בה הן יכולות להגדיל את ההרמוניה הפנימית שלהן אף ללא כאב. מאוחר יותר, ההתגברות על התנגדויות שונות תחליף את הכאב, עד שבסופו של דבר לא יהיה צורך גם במאבק כנגדן. כולכם יכולים לקבל מושג על תהליך זה, בהיזכרם כמה אתם הרבה יותר קרובים להרמוניה פנימית בחוותכם כאב נקי מאשר כשאינכם ממש בכאב, אלא מרגישים כועסים, מרדנים ונקרעים בכיוונים רבים, שבויים בידי רגשות מאוד חסרי הרמוניה. לכן, ככל שהחוקים של אלוהים מרחיבים יותר את השפעתם, פחות עוזרים יהיו בסופו של דבר ללוציפר.

שאלה: מדוע אדם מרגיש שננטש על ידי אלוהים, שהוא מוצא עצמו ללא סיוע מהספירות הגבוהות דווקא כאשר הוא עובר את הזמנים הקשים ביותר?

תשובה: לעתים קרובות זה כך. כשאתם נבחנים, אתם לומדים תחילה כיצד להשיג את מטרתכם בעזרתה של הגנה רוחנית. לאחר מכן השפעה מגנה זו נסוגה מעט ואתם נשארים לעצמכם, באותו מרחק, כביכול, מהאלוהי ומהכוחות האפלים.

אתם נדרשים לעמוד לבדכם על שלכם, ולפעול מתוך הרצון שלכם. ולאחר מכן, כשעמדתם במבחן, כוחות האופל יורשו להגיע מעת לעת קרוב אליכם -- אם כי אהבה אלוהית היא תמיד בקרבת מקום, שומרת שהכל קורה כשורה -- כך שתוכלו לעמוד על שלכם באופן טוב אף יותר. רק אז תהיו חזקים מספיק כדי שאלוהים יוכל לסמוך עליכם לחלוטין; רק אז תוכלו להיות בטוחים שהישגתם שליטה על העצמי הנמוך שלכם, על חולשותיכם, שנחוץ היה להם מבחן מסוג זה בדיוק. זהו התהליך. אז, בתקופות הטובות כביכול, תאספו כוח חדש לתקופת המבחנים הבאה, ותוכלו ליהנות מהפירות של מה שכבר הישגתם.

ביכולתו של כל אדם להיעזר בכלי הנשק של החוק הרוחני ולהיאבק באמצעותם. שום רוח רעה, ותהא זו החזקה ביותר, לא תוכל לגרום לכם מאומה בלתי אם אתם מאפשרים זאת. ברגע שאתם לוחמים בעצמי הנמוך שלכם, אתם מגנים על עצמכם לחלוטין. זה מה שעליכם לעשות: להילחם בקרב! אין זה יותר מדי לבקש מכם. הזמנים בהם בני האדם מרגישים לבד באים רק כאשר הם מוכנים להשתמש ברצונם כדי להיות עבור עצמם ללא עזרה. הרצון הפנימי שלכם הוא תמיד גורם חשוב ביותר, אבל לעולם לא יצופה מכם יותר ממה שאתם מסוגלים להשיג.

שאלה: אבל יש הרבה אנשים שסובלים כל כך עד כי אינם יכולים לגייס עוצמה זאת. למשל, מישהו שיש לו מחלה שתביא בהכרח למותו. מה צריך לעשות אדם כזה?

תשובה: בדיוק אז אדם חווה לעתים קרובות שהוא עומד למבחן, יותר מכאשר הוא חי חיים ממוצעים. אלה המסומנים בעוצמה מיוחדת בידי הגורל, לעתים קרובות מסוגלים הרבה יותר לעמוד מול מבחניהם על ידי קבלתם כמות שהם והלימוד מהם של מה שנדרש, ועל ידי נכונותם להיצלב מרצונם, במקום להילחם עם גורלם. עלי להדגיש שוב ושוב שאלוהים לעולם אינו נותן אף לא לאדם אחד יותר ממה שהוא יכול לסבול ולהגשים ובלבד שירצה בכך. אתם, בני האדם, אינכם מסוגלים לשפוט את המשאבים הפנימיים של אחרים ומה שהם עושים עמם, בין אם הם נותנים להם להישמט (lie fallow) או מפנים אותם לערוץ הלא נכון. יתר על כן, אתם נצמדים תמיד לאמונה הכוזבת שמוות וכאב הם הדברים הגרועים ביותר שיכולים לקרות לכם. אני מתייחס כאן למוות פיזי, שבוודאות אינו אמור להיחשב כעונש. מוות רוחני הוא הגרוע ביותר, והוא העומד בקצה הדרך של אי התנגדות.

שאלה: מהו מוות רוחני?

תשובה: מוות רוחני הוא לתת עצמכם לכוחות החושך, במודע או שלא במודע, כלומר, לנתק עצמכם מעולמו של אלוהים. לכן יש לא רק רוחות הנפרדות מאלוהים, אלא גם אנשים. הם לא יצטרפו לשורותיו, כי הם מעדיפים ללכת בדרך אי ההתנגדות ולהיכנע לחולשותיהם. לכן הם שייכים לארץ המתים. זהו מוות רוחני. אבל בשום אופן אין מצב זה נצחי.